

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0452 van 12 januari 2016
in de zaak RvVb/1415/0750/SA/0753

de **gemeente ICHTEGEM**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Het beroep is ingesteld met een aangetekende brief van 13 augustus 2015 en strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestuurlijke beslissing van 25 juni 2015 van de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen waarbij aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het wijzigen van reliëf bodem, aanleggen verhardingen en een grond gebruiken voor het opslaan van inerte en niet-gevaarlijke afvalstoffen (regularisatie).

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 8480 Ichtegem, Torhoutbaan 81 en met als kadastrale omschrijving ICHTEGEM 1 AFD/ICHTEGEM/, sectie D, nummers 0597W, 0601K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 26 november 2015 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat de verzoekende partij op het eerste gezicht niet over de vereiste procesbevoegdheid lijkt te beschikken om eveneens een vordering tot schorsing in te leiden en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft geen verantwoordingsnota ingediend.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

Artikel 15, 1° Procedurebesluit in samenlezing met artikel 16, 2° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift de hoedanigheid van de verzoeker bevat en dat de verzoeker, die een rechtspersoon is en geen raadsman heeft die advocaat is, een afschrift van het bewijs dat het daarvoor bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden, bij het verzoekschrift voegt.

Wanneer een beroep wordt ingesteld door een rechtspersoon, zoals de verzoekende partij, dan dient de vordering tot schorsing niet alleen te zijn opgenomen in het inleidend verzoekschrift maar moet de verzoekende partij ook uitdrukkelijk en op regelmatige wijze hebben beslist om

naast de vernietiging tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

De Raad stelt vast dat de beslissing tot in rechte treding van 11 augustus 2015 van de verzoekende partij geen enkele overweging met betrekking tot het instellen van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevat en dat enkel als volgt wordt beslist:

“...
artikel 2: Het college beslist om in hoger beroep te gaan bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.
...”

De Raad begrijpt deze algemene bewoordingen uitsluitend als een beslissing om een vernietigingsberoep in te stellen en niet om tevens een accessoire vordering tot schorsing in te leiden.

De verzoekende partij beschikt niet over de vereiste procesbevoegdheid om eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in te leiden.

De verzoekende partij heeft geen verantwoordingsnota ingediend en betwist derhalve de vaststellingen van de voorzitter van de Raad niet.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. dat de zaak zonder verdere rechtspleging in beraad wordt genomen.
2. dat de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing klaarblijkelijk onontvankelijk is.
3. de uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 januari 2016, door:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER